

Sygn. akt: III U 398/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2013 r. w O.

sprawy z odwołania M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę socjalną

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 27 grudnia 2012r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 398/13

UZASADNIENIE

M. M.wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27.12.2012r. znak (...), na podstawie której odmówiono przyznania jej prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu wskazała, że w grudniu 2011r. przeszła zator płuczny, zapalenie i zakrzepowe zapalenie żył o innym umiejscowieniu oraz zakrzepice żył głębokich. Z badań wykonanych w Instytucie Hematologii i Transfuzjologii wynika, że ma dwie wrodzone genetyczne choroby - Trombofilie. W trakcie diagnostyki wykryto białkomocz, oczekuje ona na biopsję nerki, cierpi na schorzenia serca, jest pod opieką poradni: kardiologicznej, nefrologicznej, hematologicznej i pulmonologicznej. Przyjmuje R.(X.) 20mg. Każdy z lekarzy prowadzących stwierdza, że jest niezdolna do pracy. Nie jest nawet w stanie zajmować się własnym dzieckiem, ponieważ sama wymaga opieki. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie jej prawa do renty socjalnej.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, argumentując swoje stanowisko tym, że zarówno lekarz orzecznik ZUS, jak i Komisja Lekarska ZUS nie uznali odwołującej za całkowicie niezdolną do pracy. Stąd decyzja ZUS jest prawidłowa.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołująca się M. M. (ur. (...)) w dniu 26.10.2012r. złożyła w Oddziale ZUS w P. Inspektoracie w P. wniosek o ustalenie uprawnień do renty socjalnej, na podstawie przepisów ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej.

W celu ustalenia stopnia niezdolności do pracy i daty jej powstania, ubezpieczona skierowana została na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w swoim orzeczeniu z dnia 16.11.2012r. ustalił, że nie jest ona całkowicie niezdolna do pracy.

Od ww. orzeczenia odwołująca złożyła sprzeciw, w związku z czym sprawa została przekazana do Komisji Lekarskiej ZUS w W.. Po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, Komisja Lekarska II Oddział ZUS w W. nr (...) w orzeczeniu z dnia 14.12.2012r. także ustaliła, że M. M. nie jest całkowicie niezdolna do pracy.

Wobec powyższego Oddział ZUS w P. Inspektorat w P. decyzją z dnia 27.12.2012r. odmówił odwołującej M. M. prawa do renty socjalnej.

Od powyższej decyzji M. M. wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego w Ostrołęce.

Odwołanie M. M. od powyższej decyzji nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06. 3012r. o rencie socjalnej (Dz.U. nr 135, poz. 1268 z późn. zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18 roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Zgodnie z ust. 2 cytowanego art. 4 osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1, przysługuje:

- 1) renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39 poz. 353 z późn. zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

W świetle cytowanych przepisów oraz biorąc pod uwagę zakres zaskarżenia decyzji ZUS, zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, było ustalenie czy M. M. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, czy jest to niezdolność okresowa, czy też trwała.

W celu ustalenia powyższych okoliczności, Sąd postanowieniem z dnia 26.06.2013r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu: hematologii, nefrologii, kardiologii i pulmonologii.

Biegły z zakresu chorób wewnętrznych i hematologii dr J. H. u M. M. rozpoznał trombofilię - mutację genu czynnika V typu Leiden, przebyłą zatorowość płucną na przełomie 2011 i 2012 r. W uzasadnieniu wskazał, że badana z powodu schorzeń układu krwiotwórczego – trombofilii jest stale częściowo niezdolna do pracy. Istniejące schorzenia powodują upośledzenie sprawności organizmu powodujące częściową niezdolność do pracy. Badana może podjąć

pracę zarobkową z pewnymi ograniczeniami: przeciwwskazana jest ciężka praca fizyczna, praca z narażeniem na częste urazy (k. 20 a.s.).

Biegły z zakresu kardiologii dr J. K. u M. M. w badaniu przedmiotowym stwierdził prawidłowe ciśnienie tętnicze. Nie zaobserwował odchyłań w zakresie swojej specjalności. Odwołująca się jest wydolna krążeniowo. Po zapoznaniu się z dokumentacją z leczenia i po zbadaniu odwołującej się uznał, że z przyczyn kardiologicznych nie spełnia ona kryteriów niezdolności do pracy, nawet częściowej. Zdaniem tego biegłego, decydująca powinna być opinia lekarza hematologa. (k. 24 – 24 odwr.).

Biegły z zakresu nefrologii dr P. D. w swojej opinii podał, że po zapoznaniu się z dokumentacją sądowo - lekarską oraz po przeprowadzonym

badaniu lekarskim u badanej rozpoznał: białkomocz o nieustalonej etiologii - do dalszej obserwacji i diagnostyki i zakażenie układu moczowego w wywiadach. Napisał, że wnioskodawczyni jest przewlekle leczona i pozostaje pod okresową kontrolą poradni hematologicznej z powodu trombofilii wrodzonej oraz zatorowości płucnej i zakrzepowego zapalenia żył głębokich prawej kończyny dolnej. Obecnie badana skarży się jedynie na częstsze oddawanie moczu (mocz oddaje również 3-4 razy w nocy). Poza tym nie zgłasza żadnych dolegliwości ze strony układu moczowego. Neguje występowanie kamicy układu moczowego w przeszłości. Badaniem przedmiotowym biegły nie stwierdził odchyłań od stanu prawidłowego w zakresie układu moczowego. Wartości ciśnienia tętniczego krwi mieściły się w normie (RR= 105/70 mm Hg). Ze względu na stwierdzone zmiany w moczu (białkomocz) u osoby z trombofilią wrodzoną oraz przebytą zatorowością płucną i zakrzepicą żył kończyny dolnej prawej), konieczna jest dalsza okresowa kontrola w poradni nefrologicznej. Obecnie, biorąc pod uwagę remisję białkomoczu (od wielu miesięcy jest on nieznaczny), zachowaną wydolność nerek oraz prawidłowe wyniki badania układu moczowego metodą ultrasonograficzną i badania metodą tomografii komputerowej, biegły nie znalazł wystarczających podstaw, aby uznać wnioskodawczynię za osobę całkowicie niezdolną do pracy z przyczyn nefrologicznych (k. 30 a.s.).

Biegły sądowy z zakresu chorób płuc i alergologii dr R. C. u M. M. rozpoznał: stan po przebytej zatorowości płucnej w przebiegu zakrzepowego zapalenia żyły biodrowej prawej u osoby z wrodzoną trombofilią. Nie stwierdził nieprawidłowości w układzie oddechowym. Wskazał, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że odwołująca się jest całkowicie niezdolna do pracy zarobkowej z przyczyn pneumonologicznych, a miarodajnie rozstrzygająca w sprawie opinia należy do biegłego hematologa (k. 32 a.s.).

Do powyższych opinii zastrzeżenia wniosła odwołująca M. M.. W piśmie z dnia 08.11.2013 r. podała, że nie może wykonywać nie tylko ciężkiej pracy fizycznej, ale i pracy siedzącej, gdyż wiąże się ona z zakrzepicą (k. 64 a.s.). Na rozprawie w dniu 29.11.2013r. odwołująca się także podała, że nie zgadza się z opiniami, jednakże nie złożyła żadnych wniosków dowodowych, ani nowych lub dotychczas nieznanymi wyników badań.

Opierając się na całokształcie zebranego materiału dowodowego, Sąd uznał cztery w/w opinie biegłych sądowych za wiarygodne i rzetelne. Opinie zostały sporządzone niezależnie przez każdego z biegłych sądowych, jednakże jedynie biegły z zakresu chorób wewnętrznych i hematologii dr J. H. stwierdził u odwołującej się stałą częściową niezdolność do pracy.

Pozostali biegli lekarze ustalili, że odwołująca się nie jest niezdolna do pracy: z przyczyn kardiologicznych (kardiolog dr J. K.), z przyczyn nefrologicznych (nefrolog dr P. D.) i przyczyn pneumologicznych (choroby płuc i alergolog dr R. C.). Biegli wskazywali, że decydująca powinna być opinia lekarza hematologa, który – jak wspomniano wyżej - stwierdził u odwołującej się stałą częściową niezdolność do pracy. Opinie są więc spójne, rzeczowe oraz przekonująco i logicznie uzasadnione. Wynika z nich w sposób niebudzący wątpliwości, że odwołująca nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Należy też wskazać, że opinie te zostały wydane przez biegłych sądowych właściwych ze względu na schorzenia odwołującej, po przeprowadzeniu jej badań i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną. Odwołująca się M. M. wniosła zastrzeżenia do powyższych opinii, jednakże opierały się one jedynie na odmiennej ocenie stanu zdrowia dokonanej przez nią samą. Odwołująca się nie wniosła konkretnych i przekonujących argumentów podważających miarodajność dotychczasowych czterech opinii lub co najmniej miarodajność tę poddających w wątpliwość.

Jak wspomniano wyżej, według art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06. (...) o rencie socjalnej, przesłanką do uzyskania prawa do renty socjalnej jest istnienie całkowitej niezdolności do pracy. Tymczasem w przedmiotowej sprawie nie ustalono, by odwołująca się spełniała w/w warunek.

Wobec powyższego należało uznać, że M. M. nie spełnia przesłanek do przyznania jej prawa do renty socjalnej i w związku z tym na podstawie art. 477¹ 4 § 1 k.p.c. jej odwołanie od decyzji ZUS z dnia 27.12.2012 r. zostało oddalone.